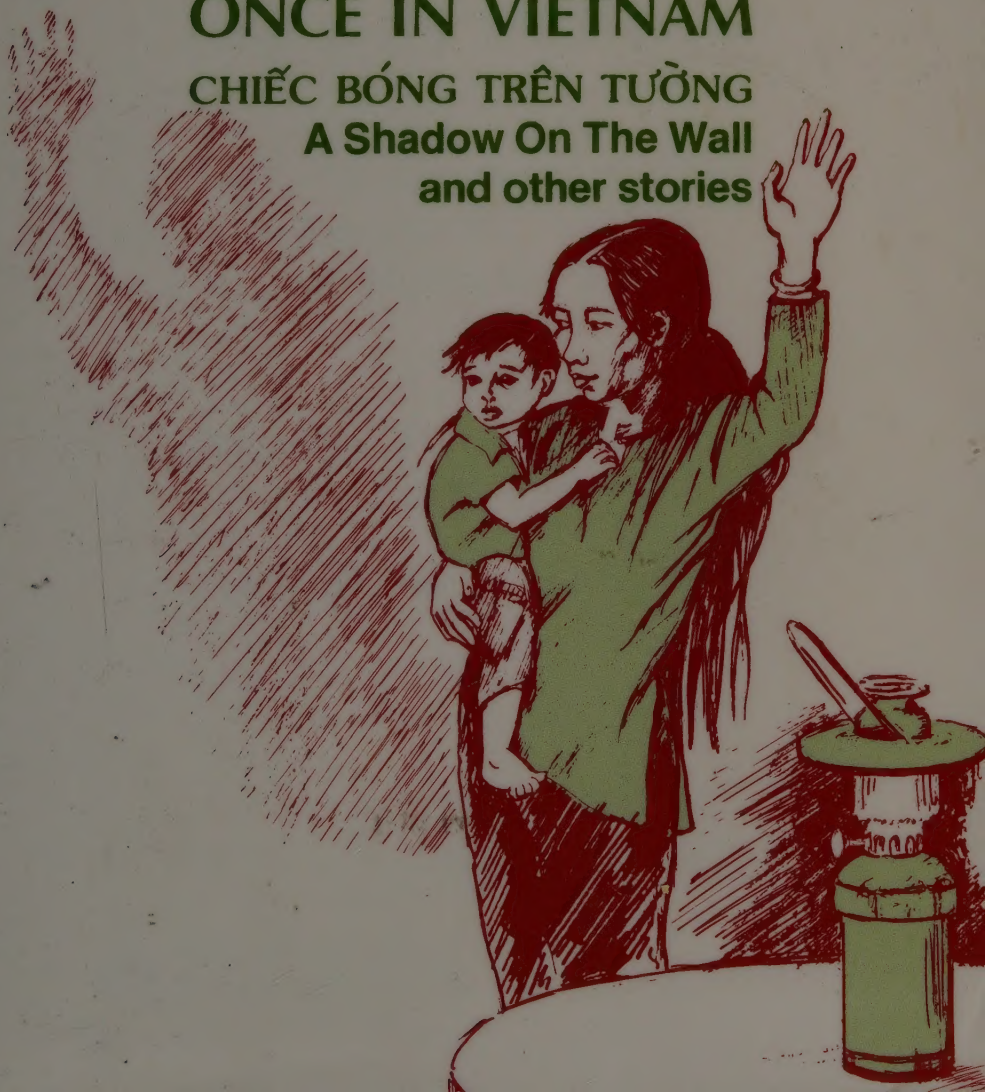

In Vietnamese
& English

NGÀY XƯA Ở QUÊ HƯƠNG TÔI

ONCE IN VIETNAM

CHIẾC BÓNG TRÊN TƯỜNG
A Shadow On The Wall
and other stories

FIC
SS
vietnamese

DISCARD

NGÀY XƯA Ở QUÊ HƯƠNG TÔI

ONCE IN VIETNAM

CHIẾC BÓNG TRÊN TƯỜNG
A Shadow On The Wall
and other stories

Authors **Trần Văn Điền
Trần Cảnh Xuân**

Illustrator **Halina Luangpraseut**

HICKSVILLE PUBLIC LIBRARY
CHILDREN'S ROOM

National Textbook Company

a division of *NTC Publishing Group* • Lincolnwood, Illinois USA

1993 Printing

Published by National Textbook Company, a division of NTC Publishing Group.

© 1987, 1982 by NTC Publishing Group, 4255 West Touhy Avenue,
Lincolnwood (Chicago), Illinois 60646-1975 U.S.A.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored
in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means,
electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without
the prior permission of NTC Publishing Group.

Manufactured in the United States of America.

3 4 5 6 7 8 9 0 ML 9 8 7 6 5

MỤC LỤC

— THIÊN ĐƯỜNG LỖ	5
— CHIẾC BÓNG TRÊN TƯỜNG ..	20
— CHIẾC ÁO THẦN	32
— TỪ MẪU TRẺ MỒ CÔI	45
— THANH GUƠM GÃY	56
— TRUYỆN SON TINH VÀ THỦY TINH	71

CONTENTS

— FAIRYLAND LOST	5
— A SHADOW ON THE WALL ..	20
— A MAGIC COAT	32
— THE COMPASSIONATE MOTHER OF ORPHANS	45
— A BROKEN SWORD	56
— SON TINH AND THUY TINH ..	71

THIÊN ĐƯỜNG LỖ

Đời nhà Trần có một thanh niên tên là Từ Thúc. Mới hai mươi tuổi, chàng đã thi đậu cử nhân và được bổ làm tri huyện. Ông quan Từ Thúc tính tình phóng khoáng, thích uống rượu ngâm thơ và ngao du sơn thủy.

Một hôm Từ Thúc giả dạng một người nông dân đi hành hương tại một ngôi chùa nổi tiếng miền Bắc.

FAIRYLAND LOST

In the Tran dynasty there lived a young man named Tu Thuc. At the age of 20, he passed the examination given by the royal court and was appointed district-chief. Tu Thuc was a free-and-easy person. He liked to drink, recite poems and go sightseeing.

One day, Tu Thuc disguised himself as a farmer and went on a pilgrimage to a well-known pagoda in North Viet Nam.

Trong đám người hành hương có cô gái vì không biết luật nhà chùa, thấy bông hoa đẹp mới nỡ liền đưa tay hái. Cô liền bị những người gác chùa bắt giữ và đòi tiền phạt vạ. Cô năn nỉ xin tha, nhưng nhà chùa nhất định từ chối và còn làm nhục cô nữa.

Thấy vậy, Tử Thức liền cởi áo ngoài nộp cho nhà chùa thay tiền phạt vạ để xin tha cô gái.

One of the travellers, a young girl, picked a beautiful flower growing on the temple-grounds. She did so just because she did not know the regulations of the pagoda. She was caught and fined for the offense. She tried in vain to beg for a release. The guard would not release her.

At this sight, Tu Thuc did not hesitate to take off his own coat and gave it to the guard as a fine for the girl so that she could be released.

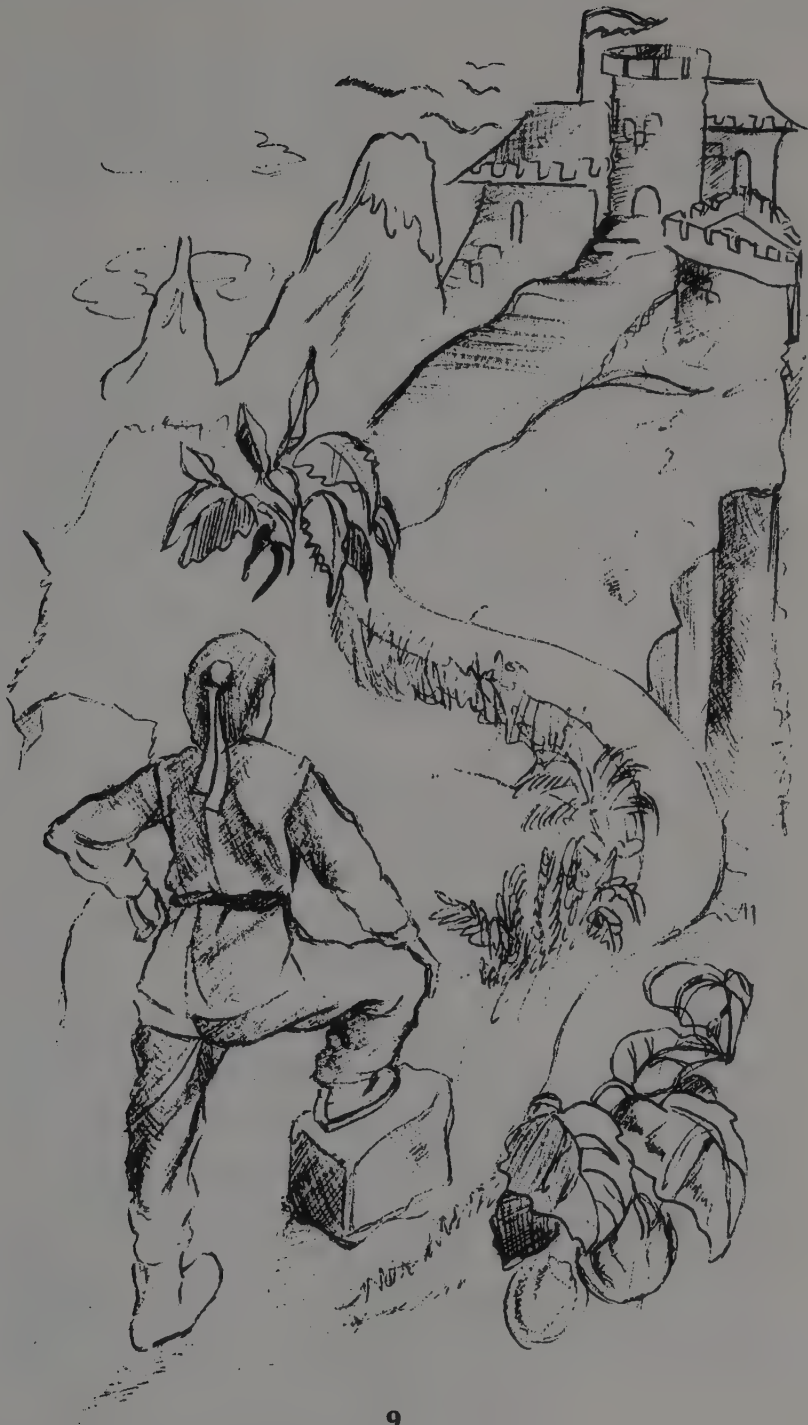
Cô gái được tha, ngỏ lời cảm tạ Tử Thúc. Thấy nàng xinh đẹp, Tử Thúc hỏi truyện làm quen. Biết nàng cũng xứ với mình, chẳng hứa khi nào về quê sẽ ghé thăm.

Phần nhiều bọn quan lại thời đó tham nhũng, hà hiếp dân lành. Tử Thúc thẳng thắn lên tiếng phản đối nên bị họ ghét và tìm cách hãm hại. Vì vậy Tử Thúc xin từ chức về quê sống với cha mẹ.

The girl thanked Tu Thuc so much for his generous help. Attracted by her charm, he tried to make friends with her, and came to know that she was from his own village. Before leaving the girl, he promised to go home and see her some day.

At that time, most government-officials were corrupted. They often abused their authority and oppressed people. Tu Thuc always raised his voice against such injustices done to innocent people. His colleagues did not share his view and sought ways to harm him. Therefore, he resigned and returned to his native village to live in peace with his parents.

Từ Thúc nhớ cô gái xinh đẹp mình đã gặp ở chùa, liền bỏ nhà đi tìm. Chàng lặn lội vào rừng sâu núi thẳm, mong gặp lại người đẹp năm xưa, nhưng tìm mãi mà chẳng gặp.

Một hôm Từ Thúc lại ra đi tìm kiếm người đẹp. Chàng tới chân núi thì trời đã xế chiều. Gặp một cái hang ăn sâu vào núi đá, chàng bước vào thì trời bỗng tối sầm lại. Chàng sờ soạng đi được một lúc, hang lại bùng sáng. Nhìn lên, chàng thấy một ngọn núi cao chót vót. Chàng leo tới đỉnh thì một tòa nhà nguy nga hiện ra trước mặt. Từ Thúc mạnh dạn đi tới. Một người đàn bà ra tận cửa đón

★★★

Back home, Tu Thuc had the time to remember the beautiful girl he had met at the pagoda. He then went out to look for her. He went deep into the jungle, hoping to find her, but she was nowhere to be seen.

One day, Tu Thuc set out again in search of the girl. No sooner had he reached the mountain than the sun set. As soon as he entered a cave, it became dark suddenly. He was feeling his way when the cave brightened. He looked up and saw a high rock. He climbed up and up until he reached the summit. A magnificent palace appeared before him. He saw a woman at the door.

chàng. Bà tươi cười nói:

— Đây là một trong số 36 động tiên. Ta là chúa động này. Hôm nay ta được hân hạnh tiếp đón cậu.

Từ Thức còn đang ngỡ ngàng tưởng mình mơ thì bà chúa tiên nói tiếp:

— Để ta cho cậu gặp mặt người quen cũ.

Tức thì một cô gái từ phòng trong đi ra mỉm cười chào chàng. Từ Thức nhận ra ngay là cô gái bẻ hoa nhà chùa năm xưa.

Chàng mừng rỡ nói:

★★★

She smiled, saying:

"This is one of 36 fairylands. I am the queen of the fairies. It's my pleasure to welcome you today". Tu Thuc thought he was dreaming. He was too surprised to say anything when the queen of the fairies continued:

"Let me show you your old friend".

At that time, a young girl came out to greet him with a smile. Tu Thuc recognized her immediately. She was the girl he had met at the pagoda.

He said happily:

— Em biết không, anh đã khổ công tìm em khắp nơi mà chẳng thấy. Không ngờ lại gặp em ở đây.

Hai người còn đang truyện trò thân mật thì bà chúa động lên tiếng:

— Em nó tên là Giáng Hương, ngày trước được cậu tận tình cứu giúp. Nay hai người gặp nhau, thật là duyên trời. Ta sẽ cho cử hành lễ cưới ngay đêm nay.

“Where have you been, darling! I’ve been looking for you everywhere and didn’t find you. It’s so unexpected to see you here”.

They were still talking when the queen of the fairies cut in:

“Her name is Giang Huong”, the queen said. “She is the girl you have rescued. Now that you both have met here after a long time of separation, it’s a real event of destiny. I will allow the wedding ceremony to be held right here, tonight”.

Đêm hôm ấy mở tiệc linh đình, đàn ca vui vẻ. Khách tiên từ các động chung quanh tới dự đông đủ. Mọi người nâng ly chúc mừng cô dâu chú rể trăm năm hạnh phúc.

Sống giữa cảnh tiên bên cạnh người vợ dịu hiền xinh đẹp, Tử Thúc cảm thấy hạnh phúc toàn vẹn. Tuy nhiên, thỉnh thoảng chàng vẫn thấy nhớ cõi trần.

Một hôm chàng tâm sự với vợ:

— Đã ba hôm nay, anh chưa thấy mặt cha mẹ. Em để anh xuống trần thăm quê một buổi. Rồi anh sẽ trở lên đây sống với em mãi mãi.

That night, their wedding was celebrated with happy songs and music. All the fairies from the neighboring lands were present. The guests raised cups and drank to the lasting happiness of the young couple.

Living with a beautiful wife in the fairyland, Tu Thuc felt that his cup of happiness was full to the brim. However, he sometimes felt home-sick.

One day, he said to his wife:

"I haven't seen my parents for three days. Let me go home and see them. I'll be right back and live with you for ever".

Giáng Tiên ái ngại:

— Cõi trần và cõi tiên là hai thế giới cách biệt. Nếu để anh đi, em sợ sẽ mất anh luôn.

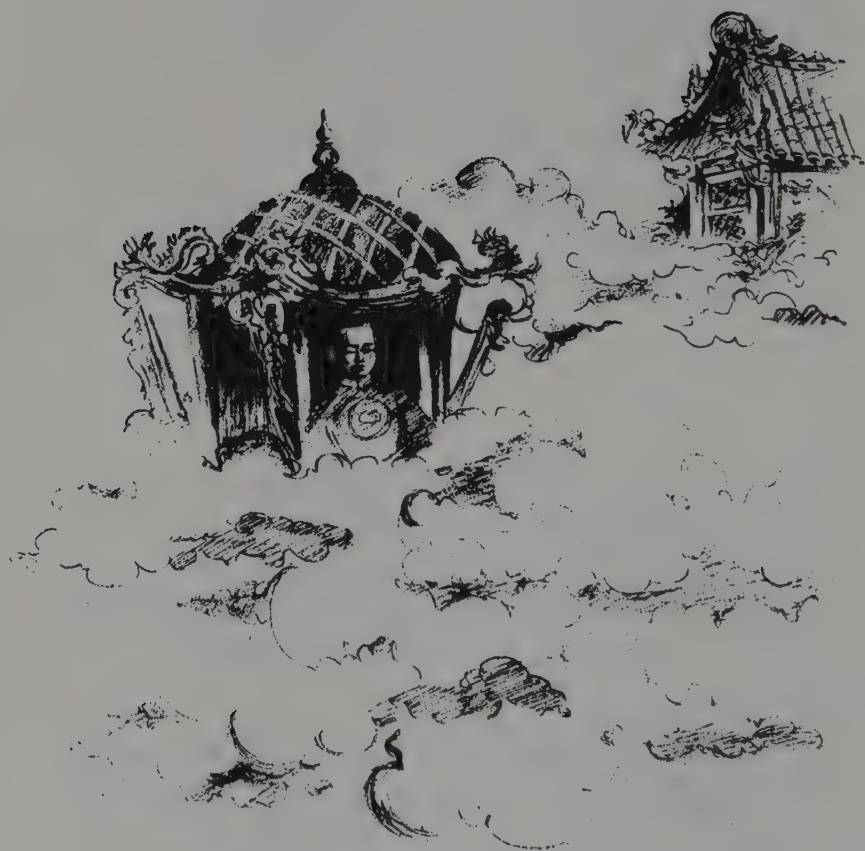
Nhưng Giáng Hương, càng khuyên can, Tử Thúc càng cảm thấy nhớ nhà. Chàng đánh bạo đến năn nỉ bà chúa động thì được bà cho ngay một chiếc xe mây chở về trần.

Giang Tien showed signs of worry.

"The fairyland and the earth are two separate worlds", she said. "If I let you go, I might lose you for ever, I'm afraid".

The more Giang Huong advised him to stay, the more home-sick he became. Finally, he brought himself to ask the queen for the permission to go home. She agreed. A magic chariot was provided for Tu Thuc to go down to earth.

Chỉ trong nháy mắt, Tử Thúc đã thấy mình về tới làng quê. Cảnh sông núi không có gì thay đổi. Nhưng khi nhìn lại cây đa mình mới trồng đầu làng, chẳng thấy đã thành cây cổ thụ cành lá rườm rà, rễ buông xuống từng chùm chi chít. Dân làng chẳng một ai quen mặt.

Sau cùng gặp một cụ già, Tử Thúc tự xưng tên và hỏi thăm về gia đình mình. Cụ già đứng lại nhìn chằm ngờ ngợ. Sau một lúc suy nghĩ, cụ trả lời:

★★★

Tu Thuc was back home in a twinkling of an eye. He found himself in his native village. The landscape seemed unchanged. But when he had a closer look at the banyan-tree he had planted at the village-entrance, he found that it was a very large leafy tree with bunches of roots hanging down all around it. The villagers he met, were all strange to him.

He finally encountered an old man. Tu Thuc told his name and inquired about his family. The old man stopped to look at him in surprise. After a moment, he said:

Hồi còn nhỏ, tôi có nghe ba tôi kể lại rằng ông cố của người có đứa con cũng tên là Từ Thức làm quan tới tri huyện rồi xin từ chức về quê vui hưởng cảnh thiên nhiên. Một hôm người đi lạc vào rừng mất tích và từ đó không còn ai biết tới nữa.

Nghe cụ già kể, Từ Thức mới nhận ra là ba ngày ở tiên giới bằng cả trăm năm dưới cõi trần. Nhờ lời nói của Giáng Hương, chàng vội trở lại chỗ xe mây thì xe đã biến mất từ bao giờ.

“When a boy, I once heard my father tell that his great-grandfather had a son also named Tu Thuc. The son was appointed district-chief, but he voluntarily resigned to enjoy a peaceful life among nature. One day, he was lost in the jungle and nobody knew what had ever become of him”.

Hearing this, Tu Thuc realized that one hundred years on earth had passed away while he just lived three days in fairylands. Remembering what Giang Huong had said, he hurried back to the spot where he had landed, but the magic chariot was no longer there.

Chàng búi ngùi đi vào rừng tìm lại hang, cũ
mong về tới động tiên. Nhưng động tiên chẳng
thấy, chỉ thấy mịt mù núi rừng thăm thẳm. Chàng
đi, đi mãi chẳng ai biết là đi đâu.

★★★

*Tu Thuc sadly went into the jungle, hoping to
find the way up to the fairyland. But he could see
only rolling hills and mountains before him. He
went on and on, and nobody ever saw him again.*

CHIẾC BÓNG TRÊN TƯỜNG

Ngày xưa có hai vợ chồng nhà họ Trương sống vào thời kỳ đất nước lâm cảnh loạn ly. Người chồng phải tử giả mái ấm gia đình lên đường tổng quân cứu nước.

Người vợ ở nhà ôm đứa con thơ, ngày ngày mong ngóng tin chồng. Nhưng đã mấy thu qua mà vẫn chẳng thấy chồng về. Tối đến nàng chong ngọn đèn dầu ngồi khâu vá tới khuya.

A SHADOW ON THE WALL

Once when Viet-Nam was in wartime, there lived a couple of the Truong family. The husband must go fighting far from home in defense of his country.

At home, the wife held her baby in her arms, while every day looking forward to her husband's return. Many years passed and still she had no news of him. Every night, she stayed up sewing by an oil-lamp until it was late.

Một hôm, trời bỗng nổi cơn mưa gió, sấm sét ầm ầm rung trời chuyển đất. Đứa bé đang ngủ giật mình thức giấc và khóc thét. Người mẹ vội ôm chặt lấy con, dỗ dành. Đứa bé không chịu nín, nằng liến chỉ bóng mình in trên tường, bảo con:

— Nín đi con ! Đừng sợ nữa ! Ba đã về kìa !

Đứa bé nhìn cái bóng trên tường, nín khóc.

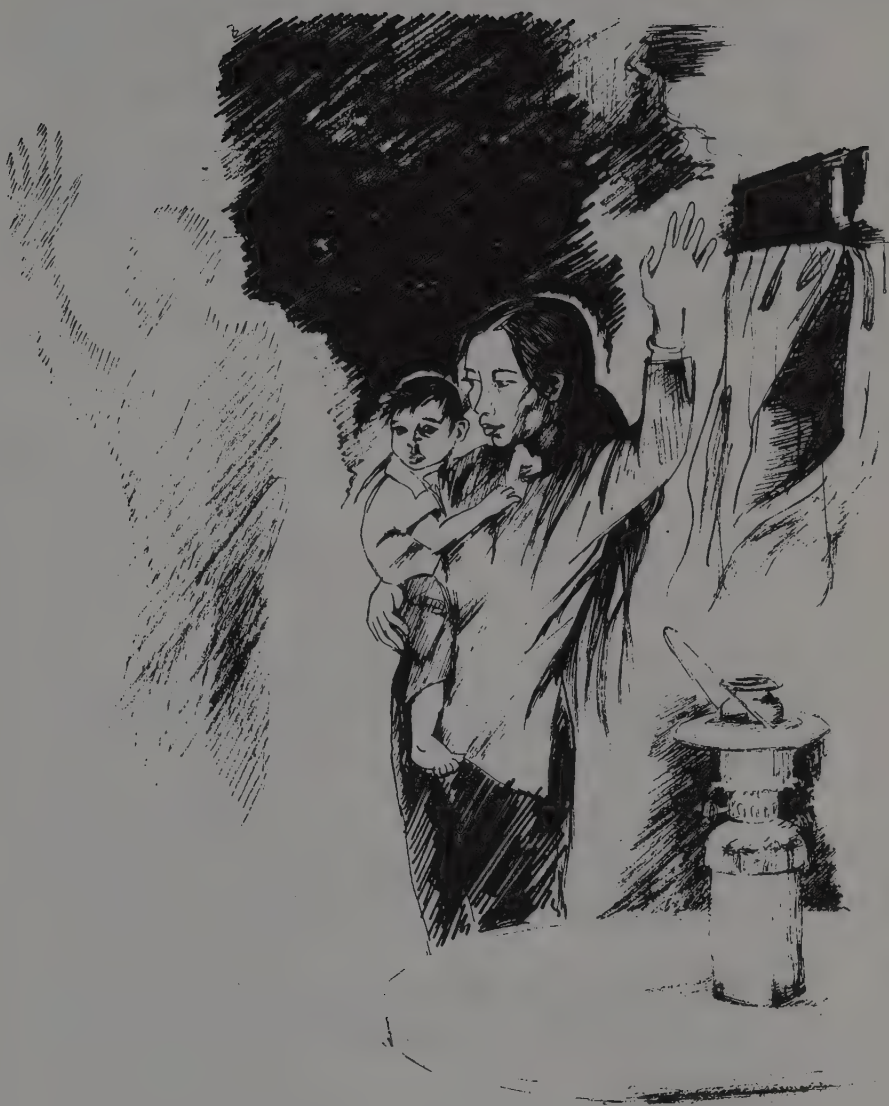
Từ đó trở đi, tối nào cũng vậy, trước khi ngủ, người mẹ chỉ bóng mình trên tường dạy con:

One day, a thunderstorm broke out, shaking the earth. The baby was startled out of his sleep and began to cry. The mother held the baby tight, trying to lull him. As the child kept crying, she pointed to her shadow on the wall and said:

“Stop crying, sonny ! Don’t be afraid! Your Daddy is coming back”.

The child looked at the shadow and stopped crying. Since then, every night before going to bed, she always pointed to her shadow on the wall and said to the baby:

— Con ngủ cho ngoan, kẻo ba buồn ba không về nữa.

Đứa bé nghe lời mẹ, chấp tay lạy ba rồi mới ngủ. Cái bóng trên tường lâu dần trở thành một hình ảnh quen thuộc như người trong nhà vậy.

Cuối cùng chiến tranh chấm dứt. Người chồng trở về. Sau thời gian dài xa cách, vợ chồng gặp nhau mừng mừng tủi tủi.

Riêng đứa bé nhìn ba xa lạ.

"If you don't sleep well, you'll make your daddy sad and he won't come back".

At these words, the child clasped his hands in front of him, bowed to his daddy and slept peacefully.

As a result, the shadow on the wall was becoming more and more familiar to the child just like another member of the family.

Finally the war ended, bringing the man home. The couple happily reunited after long years of separation.

But the child looked at his father with an expression of surprise on his face.

Một hôm nhân lúc vợ đi chợ, chàng Trương ở nhà âu yếm ôm đứa con vào lòng và dậy nó gọi mình là ba. Nhưng đứa bé đẩy ba nó ra và nói:

— Không! Không! Ông không phải là ba tôi. Ba tôi đến tối mới về.

Nghe con mình nói thế, tim chàng đau nhói. Chàng bắt đầu nghi vợ ngoại tình trong lúc mình vắng nhà.

One day, after his wife had gone shopping, the man tenderly held his son in his arms. As he told his son to call him "daddy", the child pushed him away, saying:

"No, no! You are not my daddy. My daddy only comes home after dark".

Those words made the man's heart ache. He began to doubt his wife's faithfulness.

Người vợ về chợ thấy chồng tự nhiên tỏ vẻ hồ hững lạnh nhạt. Nàng ngạc nhiên hỏi lý do. Chàng không trả lời, còn nặng lời mắng nhiếc. Thấy mình bị nghi oan, nàng nghĩ chỉ còn có cái chết mới chứng tỏ được lòng mình.

Nghĩ vậy, nàng ra bờ sông gieo mình xuống dòng nước tự tử.

The woman came home and felt a sudden change in her husband's attitude. He turned so cold and indifferent to her. She brought herself to ask the reason but received no answer. He went so far as to accuse her severely.

As a victim of such an injustice, she thought that only by means of death could she prove her innocence.

With this idea in mind, she jumped into a river and drowned herself.

Tối đến, chàng Trương một mình chong đèn ôm con dỗ ngủ. Bỗng đứa bé chỉ tay vào tường kêu to:

— Ba tôi đã về kìa !

Chàng Trương lạnh toát cả người khi thấy cái bóng mình in trên tường. Thì ra kẻ chàng vẫn nghi ngờ ngoại tình với vợ mình hằng đêm chính là cái bóng kia. Ôi, sự nghi ngờ khốc hại! Nhưng có hối hận thì cũng đã muộn mất rồi.

At nightfall, the husband was left alone by the oil-lamp, lulling his son to sleep when the child suddenly pointed his finger to the shadow on the wall, saying:

“My daddy is coming there!”

These words made his blood run cold as he saw his own shadow on the wall. The person he thought to be his wife’s secret lover was only a shadow on the wall. What an injustice he had done to his wife! But it was too late now.

Н. ВАСИЛЬЕВ 1961

Ngày ngày chằng ắm con ra bờ sông ngồi
khóc.

★★★

*Every day he took his son to the river and cried
regretful hot tears.*

CHIẾC ÁO THẦN

Ngày xưa ở vùng Cao Nguyên Bắc Việt có chàng thanh niên tên là Triều sống nghề chài lưới. Mỗi lần đánh được nhiều cá, anh đổi lấy gạo phân phát cho kẻ nghèo.

A MAGIC COAT

Once upon a time in the highlands of North Viet-Nam lived a young fisherman named Trieu. Whenever he caught extra fish, he traded for rice in order to feed the hungry people of his village.

Một hôm Triều đi đánh cá về thì gặp một ông lão ăn xin nằm run rẩy dưới gốc cây, không một manh áo che thân. Động lòng thương, anh liền cởi chiếc áo đang mặc đắp cho ông lão.

One day, on the way home from work, he met an old beggar lying without any clothes and trembling with cold at the foot of a tree. Out of pity, he took off his coat and covered the man with it.

Sau đó ít lâu, đang lúc kéo lưới trên sông, Triều bỗng nghe tiếng đàn du dương từ trên ngọn núi vắng xuống. Anh bơi thuyền vào bờ, rồi lần theo tiếng đàn leo lên tận đỉnh núi.

★★★

A few days later, Trieu was setting his nets out in the river when he heard a melody from a far off mountain-top. He went to the side of the river and climbed up the summit of the mountain where the sound came from.

Anh thấy một cụ già đang ngồi gảy đàn trên một phiến đá. Trông cụ giống như lão ăn xin nằm dưới gốc cây ngày nào. Triều mạnh dạn bước tới trước mặt cụ và hỏi:

— Thưa cụ là ai? Sao cụ lại ngồi gảy đàn ở đây ?

Cụ già âu yếm nhìn anh. Cụ bảo anh ngồi xuống bên cạnh rồi hỏi:

— Con còn nhớ ta không ?

Triều trả lời:

— Dạ nhớ! Cụ là người ăn xin con đã gặp dưới gốc cây đa.

★★★

He saw an old man playing music on a rock. The old man looked like the beggar he had met under the tree a few days before. Trieu came up without hesitation.

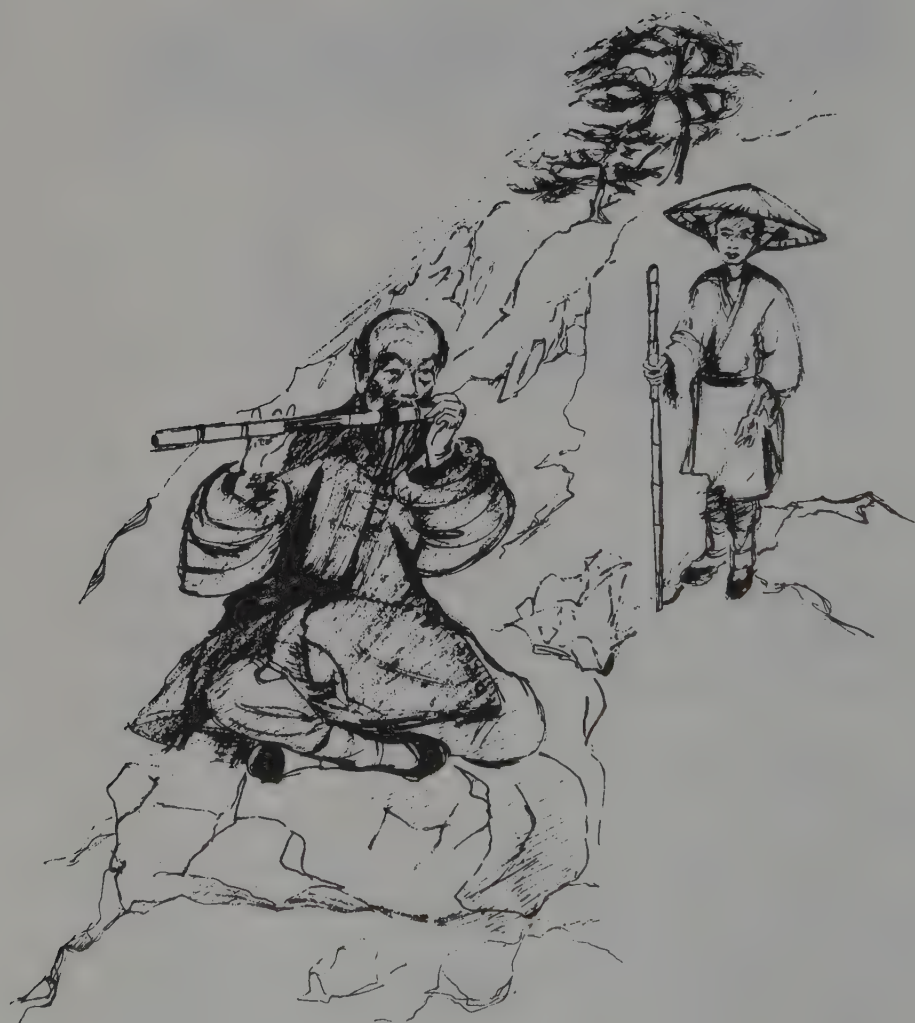
"Who are you, sir ?" he asked. "Why are you playing music here ?"

The old man looked at him tenderly. He then told Trieu to sit down beside him and asked:

"Do you remember me ?"

Trieu replied:

"Yes, I do. You are the old beggar I met under the tree".

— Đúng. Hôm ấy con chịu lạnh nhường áo cho ta để ta được ấm. Tấm lòng của con thật là quý hóa. Nay ta muốn đền ơn con một chiếc áo khác.

Nói xong, cụ cởi chiếc áo mình đang mặc quàng lên Triều rồi biến mất.

Về tới nhà, Triều mới biết đó là chiếc áo thần. Mỗi lần mặc vào là anh trở thành vô hình không ai nhìn thấy anh nữa.

“Right ! That day you chose to stay in the cold without your coat in order to keep me warm. It was so kind of you to help me. Now I would like to give you another coat in return for your benevolence.”

After that, the old man took off his coat, gave it to Trieu and disappeared.

Trieu went home and realized that it was a magic coat. Each time he put it on, he became invisible.

Sẵn có lòng thương người, anh thường mặc áo vào, rồi đi tìm những nhà giàu có. Anh vào kho gạo của họ lấy ra phân phát cho những kẻ nghèo đói.

Một hôm, Triều lên vào tận cung điện nhà vua lấy vàng bạc châu báu chia cho dân nghèo. Lúc đi ra, áo anh chẳng may vướng phải chiếc gai rách toạc một lỗ. Sợ để vậy bị lộ, anh lấy miếng vải trắng vá lại. Mấy ngày sau, anh lại tiếp tục vào kho lấy nhà vua như mọi khi.

Merciful by nature, he often put the coat on and went out, looking for rich people. He took rice from their warehouse without being seen and distributed it to the poor.

One day, Trieu secretly went into the royal palace, took the king's treasure and dispensed it to the needy. As fortune would have it, his coat caught on a thorn and made a hole. He put a white patch on it for fear of being revealed. A few days later, he returned to the king's storehouse.

Hôm ấy bọn vệ sĩ coi kho thấy một con bướm trắng từ cổng trước bay vào kho. Bướm lượn đi lượn lại một lúc rồi bay ra. Bọn chúng liền đuổi theo chụp lưới ngay vào con bướm. Thế là Triều bị lộ. Anh bị bắt chỉ vì miếng vải vá. Anh bị giải lên vua. Vua sai giam ngục để chờ ngày xét xử.

Giữa lúc Triều bị giam trong ngục thì hằng vạn quân giặc từ phương Bắc tràn qua biên giới xâm chiếm nước ta. Quân ta đánh trận nào thua trận ấy. Địch tiến ào ào như vũ bão, không có cách nào ngăn chặn nổi.

That day, the royal guard saw a white butterfly moving from the gate to the storehouse. It flew into the storehouse and moved around and around for a while before going out. Just at that time, the guard ran after the butterfly and threw a net upon it. Trieu was caught. The guard brought him to the king. He was sent to prison until the day he could be tried.

While Trieu was in prison, hundreds of thousands of enemies came down from the North to invade our country. Our troops lost all the battles. The enemies advanced with lightning speed and there was no way to stop them.

Nghe tin, Triều liền xin vua cho mình được đi dẹp giặc cứu nước. Nhà Vua mừng quá vội sai thả anh.

Triều chỉ xin vua một thanh gươm rồi lên đường. Anh mặc chiếc áo thần vào người rồi cầm gươm tiến thẳng vào trại giặc. Chỉ trong nháy mắt, Triều đã đâm chết tên tướng chỉ huy. Bọn giặc mất tướng như rắn không đầu bỏ chạy tán loạn. Quân ta thừa thắng xông lên giết chết không sót một tên.

Hearing of the news, Trieu asked the king for permission to go and fight against the aggressors. Overwhelmed with joy, the king ordered his release at once.

Trieu asked the king for only a sword and set off. He put on the magic coat, took the sword and went straight to the enemies' barracks. He killed their general in a twinkling of an eye. Without any commander, the enemies began to retreat. Taking advantage of the situation, our troops ran after the enemies and killed them all.

Từ đây nước ta mới được hưởng thái bình lâu dài. Khắp nơi ai nấy đều ca tụng công lao Triều.

Để thưởng công, Vua phong Triều làm quan đại thần và gả con gái cho anh.

★★★

Our country has enjoyed a lasting peace ever since. Trieu's victory was praised everywhere.

To reward Trieu for his bravery, the king made him mandarin and allowed him to marry his daughter.

TỬ MẪU TRẺ MỒ CÔI

Ngày xưa Việt Nam có cô con gái nhà nghèo tên là Thị Kính. Nàng vừa đẹp lại vừa có duyên. Nhiều thanh niên trong làng đến cầu hôn nhưng đều bị từ chối. Nàng viện cớ phải ở nhà phụng dưỡng cha mẹ già.

Cuối cùng Thị Kính lập gia đình với một người đàn ông nghèo hèn, chất phác.

★★★

THE COMPASSIONATE MOTHER OF ORPHANS

Once in Viet Nam there was a girl from a poor family. Her name was Thi Kinh. She was both beautiful and graceful. Many young men in the village came to ask for her hand. She refused them all, saying that she must stay with her old parents and take care of them.

Finally, Thi Kinh married a poor, simple man.

Hai vợ chồng phải làm việc vất vả suốt ngày mới đủ ăn. Cuộc sống tuy cơ cực, nhưng họ rất mực thương yêu nhau.

Một buổi chiều hè, người chồng đang nằm ngủ trên võng, Thi Kinh thấy một sợi râu mọc ngược dưới cằm. Nàng liền lấy con dao sắc, định cạo sợi râu đó đi. Nàng vừa đưa con dao vào gần mặt chồng thì người chồng thức giấc. Ông nảy sợ hãi quá la lên và đổ tội cho vợ định giết mình.

The couple toiled and toiled all day long to make both ends meet. Life was hard for them. Yet, they loved each other dearly.

One Summer afternoon, Thi Kinh noticed a hair of her husband's beard growing in the wrong direction on his chin while he was sleeping in the hammock. She approached her husband with a sharp knife in her hand, intending to share off that hair. She was about to touch his face with the knife when he woke up. He began to scream from fear and accused Thi Kinh of trying to kill him.

Thị Kính rất đau lòng vì bị vu oan, nhưng nàng không biết nói sao để tự bào chữa, nên đành phải im lặng. Vì vậy cả họ hàng nhà chồng đều tin là nàng định giết chồng thật. Thị Kính bị đuổi ra khỏi nhà, không một ai thương xót.

Chán đời quá, Thị Kính giả dạng làm đàn ông xin vào tu ở một ngôi chùa gần đó. Mặc dù đã cạo đầu và mặc bộ áo tu hành màu nâu, nàng vẫn không dấu nổi khuôn mặt đẹp của mình.

★★★

Thi Kinh suffered a lot from such an unjust accusation, but she chose not to say a word to vindicate herself. Everybody in her husband's family believed that she did try to kill him. Therefore she was chased out of her home, and nobody felt sorry for her.

Too tired of life, Thi Kinh disguised herself as a man and asked to live a religious life in a pagoda. In spite of her shaved head and her brown religious dress, she could not hide her beautiful face.

Vì vậy có một thiếu nữ xinh đẹp thường hay lui tới cửa chùa, đã phải lòng “chú tiểu” khôi ngô Thị Kính. Nàng tìm mọi cách chiếm đoạt trái tim Thị Kính nhưng hết thấy đều vô ích. Trong lúc thất tình, cô gái này đã liều hiến thân cho một chàng trai ở cùng làng. Biết mình có thai, nàng lánh sang ở làng khác và sinh hạ được một đứa con trai.

Người mẹ không chồng này không muốn nuôi đứa nhỏ. Nàng bỏ đứa bé mới sinh vào một cái rổ, rồi lén để ngay trước cổng chùa nơi Thị Kính đang tu. Nàng không quên dấu một lá thư trong rổ, tố cáo Thị Kính là cha đứa nhỏ.

As a result, a pretty young girl who frequented the pagoda, fell in love with the handsome monk (Thi Kinh in disguise). She tried in vain to win Thi Kinh's heart. In desperation, the girl gave herself to a young man who lived in her village and became pregnant. She then went to another village and later gave birth to a son.

The unwed mother did not want to keep her newborn baby. She put it in a basket and secretly left the basket right in front of the pagoda where Thi Kinh was living. She also dropped a note in the basket, saying that Thi Kinh was the father of the child.

Khi đọc lá thư và nhất là khi thấy Thị Kính cúi xuống ẵm đứa nhỏ đang khóc, các nhà sư đều tin Thị Kính có tội.

Bị đuổi ra khỏi chùa, nàng phải bồng đứa nhỏ đi lang thang ngoài đường.

Thị Kính định tự tử, vì nàng không còn muốn sống nữa. Nhưng vì thương hại đứa nhỏ bị bỏ lại không cha không mẹ, nàng đành phải tuân theo định mệnh. Từ đó, người ta thường thấy Thị Kính bồng đứa nhỏ đi lang thang xin ăn ngoài đường.

As the monks read the note and saw Thi Kinh bend down to pick up the crying baby, they believed Thi Kinh was guilty.

Expelled from the pagoda, Thi Kinh was forced to wander in the streets, with the baby in her arms. Thi Kinh would have committed suicide, because she did not want to live any more, but she felt pity for the child being abandoned without parents. She decided to resign herself to fate. From then on, Thi Kinh was seen wandering in the streets, with the baby in her arms, begging for alms.

Cuối cùng, kiệt sức quá, Thị Kính cố lết tới chùa xin gặp Hòa Thượng. Nàng kể hết đầu đuôi chuyện đời mình cho Hòa Thượng nghe. Sau đó, nàng trao đứa bé cho Hòa Thượng rồi thở hơi cuối cùng. Sau này, Thị Kính được phong chức là “Tứ Mẫu Trữ Mồ Cô”.

Finally, in a state of exhaustion, Thi Kinh dragged her feet to the pagoda, asking to see the superior. She told him the whole story of her life. After that, she thrust the child into the superior's hands and drew her last breath.

Later on, Thi Kinh was given the title “The Compassionate Mother of Orphans”.

THANH GŨOM GẤY

Ngày xưa trên vùng núi nọ có một con mãng xà. Nó chuyên môn tìm người và súc vật để ăn thịt. Dân chúng nghĩ ra đủ cách để diệt trừ nó mà vẫn không kết quả. Con quái vật mỗi ngày một trở nên hung dữ, gây kinh hoàng cho cả vùng.

Vua thấy vậy phải sai dựng một ngôi đền cho nó ở và hứa hàng năm dâng nó một mạng người con gái để nó thuần tính lại.

Nhà vua cũng hứa ai giết chết con mãng xà sẽ được cưới công chúa.

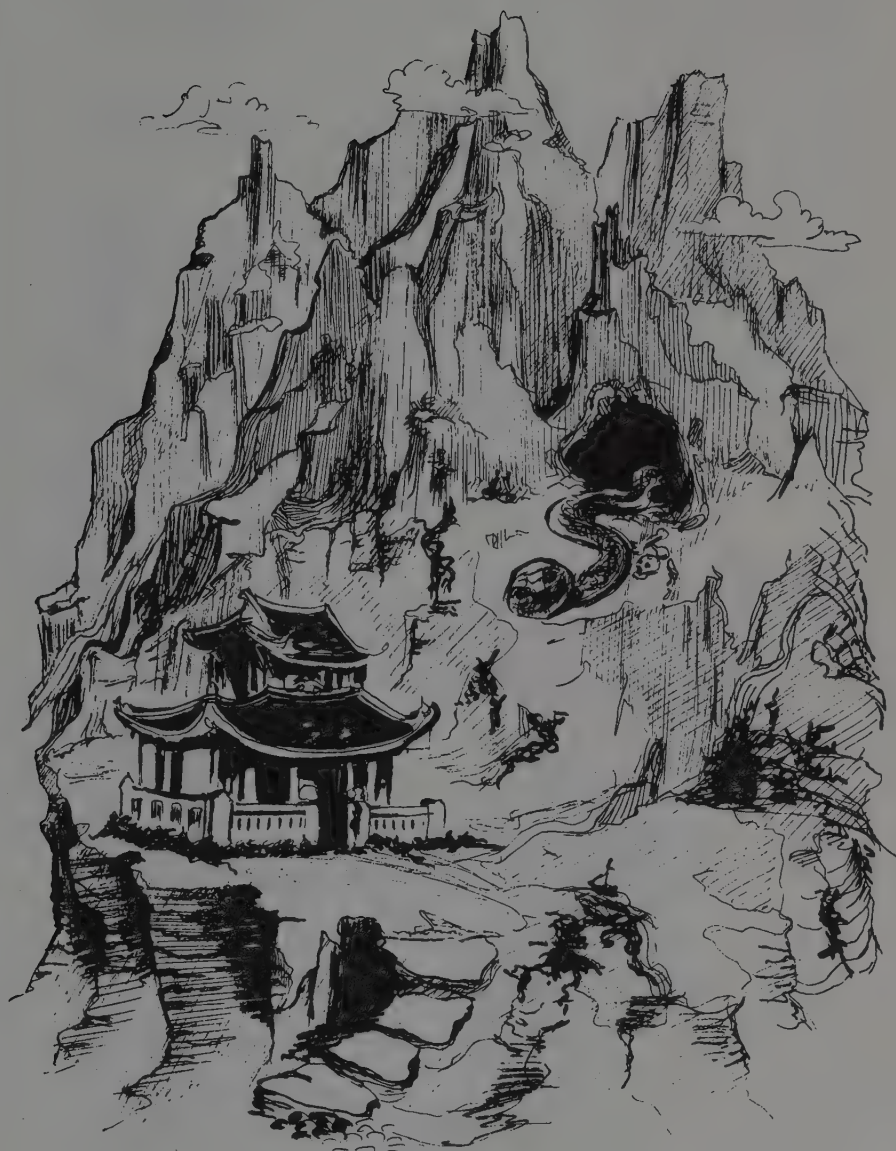
★★★

A BROKEN SWORD

Once upon a time, there was a python who lived in the mountains. This large snake used to feed on animals and human beings. People tried hard to destroy it, but their attempts were fruitless. The monster was getting wilder and wilder. It caused great horror to everybody in the region.

The king had a temple built for the monster to live in and promised to offer it a young girl every year in order to tame it.

The king also promised to marry his daughter to anyone who could kill the monster.

Thời bấy giờ, có chàng thanh niên được một nhà sư nuôi dưỡng ở một ngôi chùa trên núi cao. Hằng ngày nhà sư dạy cậu các môn võ thuật và cả nghề múa gươm.

Sau khi thành tài, nhà sư tặng cậu một thanh gươm quý và cho phép xuống núi.

Trên đường về làng quê, chàng thanh niên gặp một ngôi đền, bèn ghé vào nghỉ chân. Đó là đền của măng xà mà cậu không hay. Vừa tới cổng đền, cậu nghe tiếng khóc bên trong. Bước vào đền, cậu thấy một cô gái xinh đẹp, tuổi độ 18 bị trói nằm ở góc đền.

★★★

At that time, in a pagoda on a high mountain lived a young man under the patronage of a monk. This Buddhist priest gave him daily lessons on martial arts. The young man was also taught the art of fencing.

After graduation, the monk gave him a special sword and allowed him to descend the mountain.

On the way to his native village, the young man stopped by a temple to rest. He did not know this was the python's dwelling. As he arrived at the gate, he heard someone cry in the building. He stepped in and saw a beautiful girl about 18 years of age lying at the corner of the temple. She was bound hand and foot.

Cậu lập tức đến cởi trói cho cô gái và hỏi:

— Tại sao cô lại bị trói nằm đây ?

Người con gái lau nước mắt:

— Chàng ở đâu tới ? Chàng không biết đây là đền măng xà sao ?

Cô gái tiếp tục kể chuyện con măng xà. Cô nói mỗi năm dân trong vùng phải nộp cho măng xà một mạng người con gái để được yên thân. Sau cùng cô nức nở:

— Thân em có chết cũng cam. Chỉ thương cho mẹ già một mình không ai nuôi dưỡng. Nhưng thôi, chàng hãy mau mau ra khỏi chốn này, kéo măng xà về thì nguy đến tính mạng.

★★★

He took the ties off the girl and asked:

“Why are you lying here, all tied up like this ?”

The girl dried her tears.

“Where did you come from?” She asked.

“Don’t you know this is the python’s temple ?”

The girl then told him the story of the python. A young girl must be sacrificed every year to keep the region secure. Finally, she burst into tears, saying:

“Actually, I don’t care about my own life. But if I die, my old mother will be left alone. She needs someone to feed her and take care of her. I’d better stop here. You must leave at once. In case the monster returns, your life will be in danger”.

Chàng thanh niên không do dự:

— Tôi muốn nộp mạng thay cô để cô được về
săn sóc mẹ già.

Cô gái đáp:

— Cám ơn chàng, nhưng em không muốn ai
phải chết vì em. Em chỉ xin chàng có dịp ghé thăm
và săn sóc mẹ già thay em.

Người thanh niên cương quyết:

— Không. Cô hãy đi khỏi nơi này ngay. Để mặc
tôi với con quái vật.

Rút gươm ra khỏi bao, chàng nói tiếp:

— Đã có cái này nói chuyện với nó. Cô đi mau
đi !

★★★

The young man said with determination:

*"I want to die for you, so that you can go home
and take care of your mother".*

*"Thank you", the girl replied. "But I cannot let
anybody die for me. I only want to ask you a
favor. If possible, please, stop by to see my
mother and take care of her for me".*

The young man insisted:

*"No. Get out of here, right away. Let me face
the monster alone".*

He then drew his sword out of its scabbard.

*"I have this to deal with the python", he told
the girl. "Hurry up! Let's go!"*

YANGORHIZU

Nói xong, người thanh niên dẫn cô gái ra khỏi đền rồi trở vào cầm kiếm trong tay sẵn sàng chờ mãng xà trở về.

Vào khoảng nửa đêm, chàng bỗng nghe tiếng cây cối gãy rãc rắc ngoài cổng đền. Sau đó mãng xà từ từ vất mình qua bức tường tiến vào. Chàng lạnh tay chém một phát vào đầu. Con quái vật bị thương lao tới toan nuốt sống kẻ thù. Nhưng chàng thanh niên đã bồi thêm nhát thứ hai. Mãng xà đau quá kêu rống lên rồi quật đuôi tới tấp khiến người thanh niên ngã lảo đảo mấy vòng.

★★★

He led the girl out of the temple and came back with the sword in his hand ready to meet the monster.

At about midnight, he heard the cracking sound of broken trees outside. As the monster climbed the wall and slowly crawled in, he struck it a quick blow on the head. The wounded monster charged at him. The skilled young man dealt it the second blow. The animal howled with pain, then struck the young man furiously with its swaying tail, sending him rolling over and over.

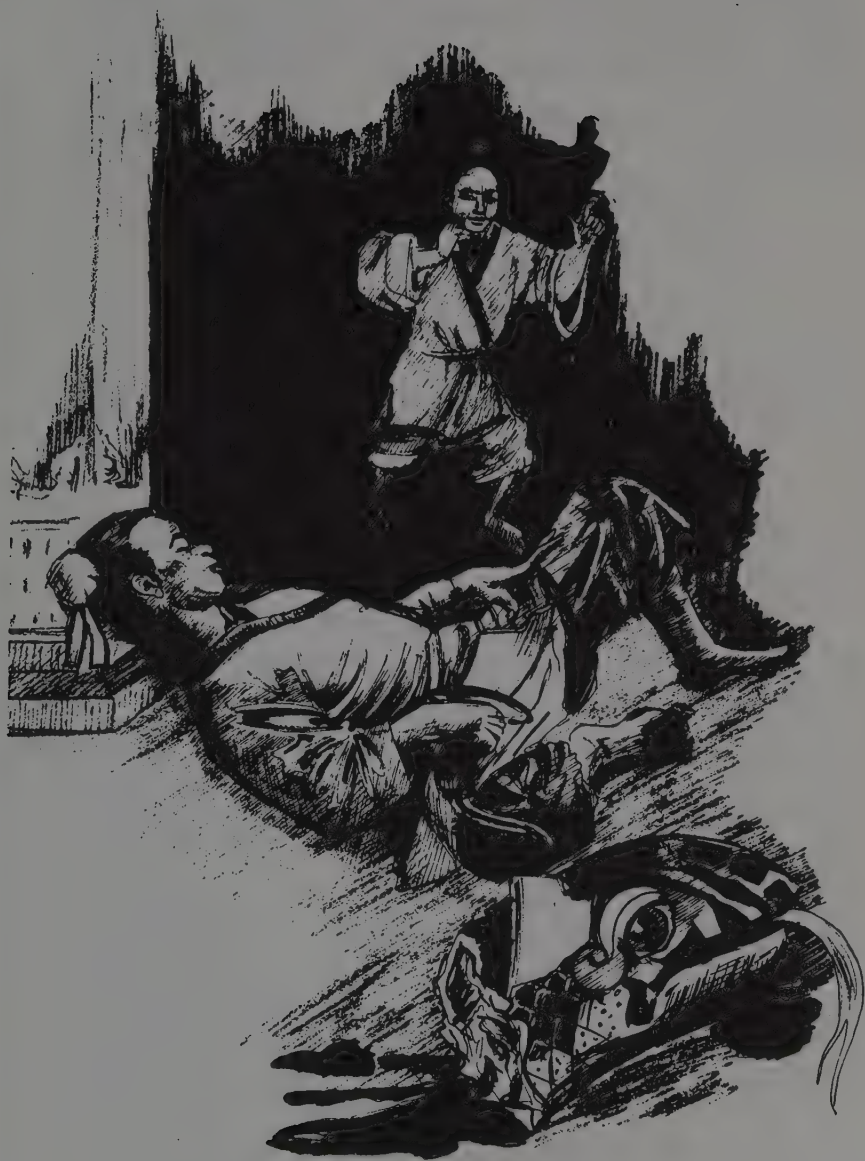
Sấp bị lọt vào miệng con quái vật thì may thay chàng đứng dậy kịp và đâm thêm nhát thứ ba. Nhưng vì đâm mạnh tay quá, mũi gươm của chàng bị gãy. Trong lúc hăng say, chàng lẫn xả tới chặt đứt đầu con mãng xà.

Giết được mãng xà rồi, chàng khát nước quá, bỏ chạy vào rừng tìm suối giải khát. Uống xong, chàng mệt mỏi ngủ lẫn bên bờ suối.

The monster was about to devour him when he got back on his feet and pushed his sword hard into the enemy's head. The thrust was so heavy it caused the point of his sword to break. In a moment of fury, the young man rushed forward at the python and cut off its head.

The python was now dead. The fight made him terribly thirsty. He went into the nearby forest to quench his thirst by a stream and fell asleep on the spot.

Ngày hôm sau, một viên lính tuần đi ngang qua ngôi đền. Hắn vô cùng ngạc nhiên thấy mãng xà nằm chết trên vũng máu, còn cô gái thì biến đâu mất. Nhớ tới lời hứa của nhà vua, hắn lập tức xách đầu mãng xà về cung xin lãnh thưởng.

Thấy đầu con mãng xà, nhà vua mừng rỡ hỏi:

— Ai đã giết được mãng xà ?

Viên lính tuần hiên ngang trả lời:

— Tôi bệ hạ, chính kẻ hạ thần này.

Nhà vua liền gả công chúa cho hắn như đã hứa.

The following day, a patrolman happened to pass by the temple. He was so surprised to find the python lying dead in a pool of blood, without any girl around. Remembering the king's promise, he took the monster's head to the royal palace for a reward.

As the king saw the python's head, he felt very happy.

"Who has killed the python?" he asked the man.

"It's me, your Majesty!" the patrolman replied proudly .

The king then gave his daughter to him as he had promised.

Đám cưới được tổ chức ngay tại đền vua. Trong lúc quan khách tề tựu đông đủ, bỗng có người lạ mặt xin vào yết kiến vua. Người khách lạ này chính là chàng thanh niên đã giết con mãng xà.

Vua hỏi:

— Nhà người tới đây có chuyện gì ?

Chàng thanh niên thưa:

— Tâu bệ hạ, con đến xin lại mảnh gươm gãy còn dắt trong đầu mãng xà.

★★★

The wedding ceremony took place right in the palace. All the guests were present. Suddenly a stranger came in and asked to see the king. He was the young man who had killed the python.

"Why do you come here?" The king asked. "What's your problem?"

"My sword broke, your Majesty!" the young man replied. "A fragment of the blade is still in the python's head. I would like to have it back".

Nhà vua hết sức ngạc nhiên, đưa mắt nhìn chú rể. Lúc đó, mặt viên lính tuần tái xám, cắt không còn một giọt máu.

Vua liền cho hoãn tiệc cưới rồi sai vệ sĩ bỏ đầu mãng xà tìm mảnh gươm. Quả thật, mảnh gươm đã được tìm thấy. Dem ráp vào thanh gươm của người thanh niên thì vừa khít.

Lập tức vua sai bỏ tù viên lính tuần. Sau đó vua dắt người thanh niên tới ngồi ghế chàng rể bên cạnh công chúa rồi truyền cho đám cưới lại tiếp tục như cũ.

Hearing this, the patrolman's face went white as the king looked at him, very surprised.

He stopped the ceremony and had the python's head cut in two. A broken piece of the sword was found there. And the piece fit the young man's sword perfectly.

The king sent the patrolman to prison at once. After that, he put the young man on the bridegroom-seat next to his daughter and ordered the wedding ceremony to continue.

TRUYỆN SƠN TINH VÀ THỦY TINH

Ngày xưa vua Hùng Vương có một cô con gái là công chúa Mị Nương. Công chúa nổi tiếng là đẹp khiến nhiều chàng trai các nước đến cầu hôn. Tuy nhiên, vua Hùng Vương nghĩ là không ai xứng với con gái mình. Ngài muốn Mị Nương phải kết duyên với người nào thật lỗi lạc và quyền thế. Hoàng hậu cũng rất lo lắng cho tương lai con gái. Bà âu yếm nhìn Mị Nương rồi nói:

— Đã tới lúc con phải lập gia đình, con ạ ! Mẹ hy vọng ba con sẽ tìm được cho con một nơi xứng đáng.

★★★

SON TINH AND THUY TINH

Once upon a time, Emperor Hung Vuong had a beautiful daughter, Princess Mi Nuong. Her beauty was so renowned that many suitors from foreign lands came to ask the Emperor for her hand. However, the Emperor did not believe that any one of them was good enough for his beautiful daughter. He wanted Mi Nuong to marry someone really distinguished and powerful. Her mother, the Empress was very much concerned for My Nuong's future. The Empress looked at her daughter saying: "It is time you should get married, my darling. I hope your father will find a suitable man for you".

Nghe thế, Công chúa bồi hồi cảm động, muốn khóc vì sung sướng. Nàng thưa lại:

— Cám ơn má đã lo lắng cho con. Việc ấy con xin để tùy ba má định liệu. Vâng, con cũng hiểu con phải lập gia đình và sinh con để cái như những người dân bà khác. Con tin ba con sẽ chọn cho con một người như ý.

Một hôm có hai chàng thanh niên xuất hiện. Một chàng tên là Sơn Tinh, thần núi. Chàng kia là Thủy Tinh, thần biển. Cả hai đều đẹp trai, lỗi lạc và quyền lực như nhau. Chỉ khác nhau ở tính tình.

★★★

The Princess could not hide her emotion and happiness, her beautiful eyes were blurred with tear. She said "Mother, thank you so much for your thoughtfulness. It is up to you and Father to decide for me. I understand that I have to get married and bear children like other women. I believe Father will choose a suitable person".

One day, at the court there appeared two young men. One of them was Son Tinh, the Mountain Spirit, and the other one was Thuy Tinh, the Sea Spirit. Both of them were equally handsome, distinguished, and powerful. The difference in character between the two men was

Sơn Tinh thủy mị và trầm tĩnh. Thủy Tinh trái lại, rất nóng nảy.

Sơn Tinh lễ phép cúi đầu tâu:

— Con tên là Sơn Tinh, trị vì khắp núi rừng và cai quản các sinh vật sống trên núi. Tất cả kho tàng trên núi, cây cỏ, hoa lá đều là của con. Con có thể tập hợp sư tử và chim muông. Con cũng làm được cho núi cao lên tận trời. Con xin kết hôn cùng Công Chúa và hứa đem lại cho nàng hạnh phúc và cuộc sống bất tử.

that while Son Tinh was gentle and quiet, Thuy Tinh had a fiery temper.

Son Tinh bowed his head and respectfully said to the Emperor: "My name is Son Tinh. My kingdom includes all mountains. I reign over all creatures living on the mountains. I own all the riches of the mountains including all the beautiful trees, plants, and flowers. I can summon lions and birds, I can make the mountains grow high to the sky. I want to marry the Princess and promise to bring her happiness and an eternal life".

Đến lượt Thủy Tinh tiến lên, cúi đầu tâu:

— Tên con là Thủy Tinh. Con làm chủ các vật sống dưới nước. Các giống san hô, ngọc trai và kho tàng dưới đáy biển đều là của con. Con làm được cho mặt biển dâng lên tận đỉnh núi. Con có thể gây ra mưa bão. Nếu Công Chúa bằng lòng kết hôn với con, nàng sẽ trở thành nữ hoàng của đại dương. Cả cái thế giới tuyệt vời dưới đáy biển và thủy cung tráng lệ sẽ thuộc về nàng.

Thuy Tinh stepped forward, bowed his head and said: "My name is Thuy Tinh I am the Spirit of the Seas. I reign over all creatures living in the water. I own all coral, pearls, and treasures under the sea. I can raise the level of the sea as high as the mountain top. I can make rain and gather storms. If the Princess marries me, she will become the Queen of the Sea. The most wonderful undersea world and the most magnificent undersea palace will be hers".

Nhà vua lắng tai nghe. Ngài bối rối không biết chọn ai, vì cả hai đều đến cùng một lúc, lại đẹp trai và quyền lực như nhau. Sau cùng, ngài bảo họ:

— Ngày mai, ai đưa sính lễ tới trước, ta sẽ gả Công chúa cho.

Hai chàng vội vã ra về với hy vọng sẽ cưới được Công chúa.

Thủy Tinh sai người đi mò ngọc trai, châu báu và những đồ biển ngon lành, quý giá nhất. Sơn Tinh mau mắn trở về núi, ra lệnh cho các thuộc

The Emperor listened attentively to the suitors. He was embarrassed in his choice because both suitors arrived at the same time and were equally handsome and powerful. Then he said to the suitors: "Tomorrow whoever brings the wedding-gifts first, will have the hand of the Princess." The suitors left the court and hurried back to their kingdoms in the hope of getting married with the Princess.

Thủy Tinh had all his men collect the best pearls and jewelry, and the most exquisite sea food and delicious seaweeds. Sơn Tinh rushed back to the mountain. He ordered his men to

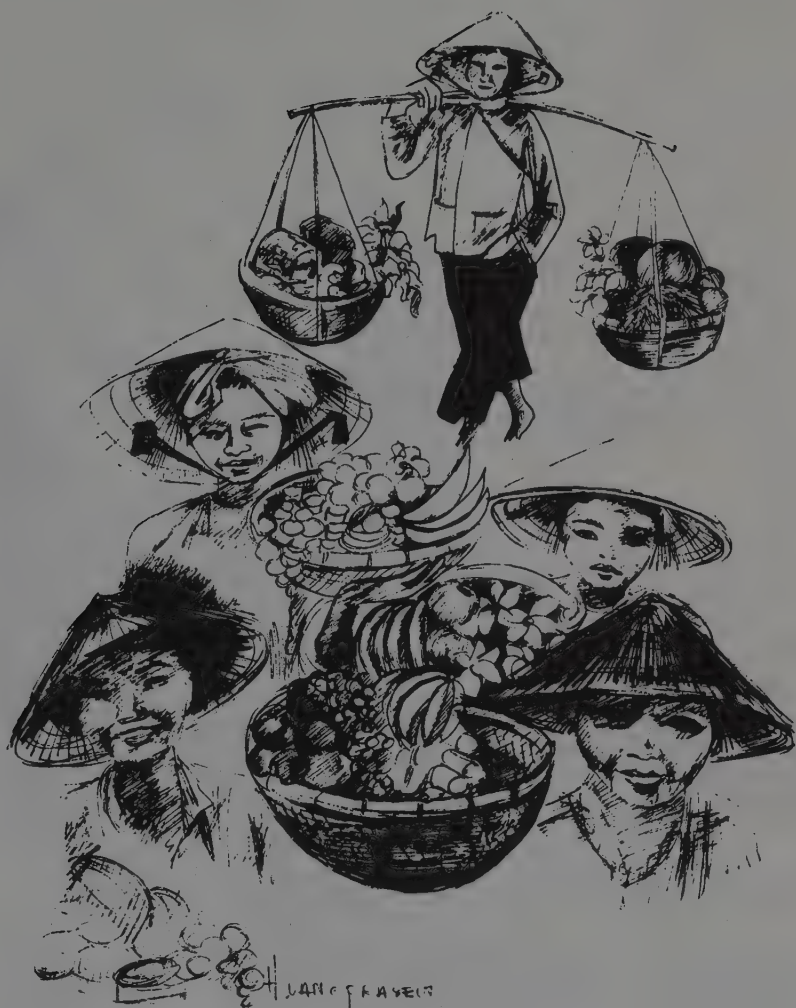
hạ tìm kiếm hột xoăn, cầm thạch toàn những thứ hảo hạng. Chàng cũng lựa chọn các giống hoa thơm, quả ngọt đem dâng vua và Hoàng Hậu.

Sáng hôm sau, Sơn Tinh tới trước. Đi theo chàng có cả trăm người mang những mâm đầy châu báu, những rổ xoài, nho, dâu tây, hồng, lan v.v... Lễ vật khiến nhà vua ưng ý lắm. Ngai bằng lông gả con gái cho Sơn Tinh. Mị Nương từ giả cha mẹ rồi bước lên xe hoa theo Sơn Tinh về núi.

collect the best diamonds and the most precious stones they could find. He also selected the most delicious fruit and most fragrant flowers on earth for the Emperor and the Empress.

The next morning, Son Tinh and a hundred attendants were the first who came to the court. He brought trays full of jewels and baskets full of mango, grapes, strawberries, roses, orchids, etc. The Emperor was delighted with all the gifts. He agreed to let Son Tinh marry his daughter. Mi Nuong bid farewell to the Emperor and the Empress. Then she stepped into the palanquin and followed Son Tinh to his Kingdom on the mountain.

Sơn Tinh và Mị Nương vừa ra khỏi cung điện thì Thủy Tinh và đoàn tùy tùng tới, mang theo ngọc trai, nữ trang và các thứ đồ biển. Khi biết Mị Nương đã ra đi với Sơn Tinh mấy phút trước, Thủy Tinh nổi giận đùng đùng. Chàng liền truyền cho gia nhân đuổi theo Sơn Tinh, mong bắt Mị Nương lại.

Thủy Tinh vừa hô hét vừa vung chiếc gươm thần. Tức thì các sinh vật dưới biển biến thành ngàn vạn quân binh. Trời bắt đầu mưa to gió lớn. Nước dâng lên mỗi lúc một cao. Nhà cửa, cây cối bị sóng đánh, cuốn trôi theo dòng nước lũ.

After Son Tinh and Mi Nuong had just left the court, Thuy Tinh came with his men carrying trays of jewels, pearls, and baskets full of sea food.

Thuy Tinh was so angry when he heard Mi Nuong had gone with Son Tinh just minutes before. He immediately ordered his men to pursue Son Tinh and to take Mi Nuong away.

Thuy Tinh yelled at his men and flourished his magic sword. Then the creatures in the sea turned into thousands of soldiers. Heavy rains began to fall. Gusty winds began to blow. The water level rose higher and higher. The high waves and the flood washed down thousands of trees and houses.

Sơn Tinh cũng có cây gậy thần. Chàng hóa phép cho những loài vật trên núi trở thành ngàn vạn quân binh để phản công. Nước càng dâng lên, Sơn Tinh càng làm cho núi cao thêm. Cuộc chiến giữa Sơn Tinh và Thủy Tinh kéo dài nhiều ngày. Không bên nào thắng. Nhiều người bị thiệt mạng. Sau cùng, phe Thủy Tinh thua, rút xuống biển. Tuy vậy, Thủy Tinh không từ bỏ ý định cướp lại công chúa.

Son Tinh had his own magic wand, too. He turned the animals on the mountain into thousands of soldiers to fight back. He turned the mountain higher as the water rose. The war between Son Tinh and Thuy Tinh lasted for days. No one won the war. Many lives were lost. Finally, Thuy Tinh and his men were defeated. They withdrew to the sea. However, Thuy Tinh could not give up the idea of taking the Princess back for himself.

Năm nào Thủy Tinh cũng làm nước dâng cao và gây bão gió trên đỉnh núi nơi Sơn Tinh và Mị Nương chung sống, nhưng chẳng bao giờ thắng. Mỗi khi trận chiến bùng nổ giữa Sơn Tinh và Thủy Tinh thì dân chúng khổ sở, loài vật bị chết chóc, mùa màng của cải bị hư hại.

★★★

Every year Thuy Tinh raises the water and gathers storms up to the mountain top where Son Tinh and Mi Nuong are living. However, he never wins the war. Every year, when the war between the two spirits breaks out, people and animals suffer, crops and properties are destroyed.

Vietnamese Readers

CỔ TÍCH NHI ĐỒNG—Folk Tales for Children

SỰ TÍCH CON CHIM BÌM BỊP

(Story of the Bird Named Bim Bip
and other stories)

CON QUẠ VÀ CÂY KHẾ

(The Raven and The Star Fruit Tree
and other stories)

GIÓ BẮC VÀ MẶT TRỜI

(The North Wind and the Sun
and other stories)

NGÀY XƯA Ở QUÊ HƯƠNG TÔI—Once in Vietnam

MỖI TÌNH NGUU LANG VÀ CHÚC NỮ

(The Bridge of Reunion
and other stories)

CHIẾC NÓ THẦN

(A Magic Cross-Bow
and other stories)

CHIẾC BÓNG TRÊN TƯỜNG

(A Shadow on the Wall
and other stories)

J

FIC

SS

Ngay Xua O Que Huong Toi

Viet-

030550

DISCARD

**Hicksville Public Library
169 Jerusalem Avenue
Hicksville, New York
Telephone Wells 1-1417**

**Please Do Not Remove
Card From Pocket**

HI

GAYLORD M

ONCE IN VIETNAM

"A Shadow on the Wall" and Other Stories

This collection of folk stories in Vietnamese and English is one volume in a series of readers designed specifically for students in bilingual/bicultural or multicultural programs. Written and illustrated by Vietnamese educators, these stories depict the richness of the Vietnamese culture and its unique traditions. With this book, Vietnamese children will be able to read in English as well as in their native language stories of great personal and cultural interest.

Bilingual Vietnamese and English Readers

ONCE IN VIETNAM

The Bridge of Reunion and Other Stories

A Magic Cross-Bow and Other Stories

A Shadow on the Wall and other Stories

FOLK TALES FOR CHILDREN

Story of the Bird Named Bim Bip and Other Stories

The North Wind and the Sun and Other Stories

The Raven and the Star Fruit Tree and Other Stories

DISTRIBUTED BY:

Multi-Cultural Audio Video Systems

28880 Southfield Rd., Suite 183

Lathrup Village, MI 48076

Phone #: (800) 567-2220

W6-CQI-554

0-442-61